

har fået dobbelt så stort rekrutteringsgrundlag i Norge som det, vi har i Danmark. Vi har flere danske kvinder, der sidder i bestyrelser i Norge end i Danmark, hvilket jeg også synes siger noget om det.

Jeg tror ikke, at det er, fordi vi ikke har kompetente og kvalificerede kvinder til bestyrelserne i Danmark, men jeg tror bare, at der er rigtig mange, som ikke når at blive spurgt. Vi skal have gjort op med den her kultur og den struktur, som ligger i vores samfund. Derfor er vi nødt til at opstille nogle helt klare målsætninger.

Hvad er forskellen på det danske og det norske samfund? Hvorfor er det, at vi ikke kan gøre det samme?

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Jacob Jensen (V):

Der er jo ikke noget til hinder for, at vi kan gøre det samme i Danmark. Jeg noterer mig, at der ikke – forhåbentlig ikke – lidt senere er et flertal i Folketinget for at gøre det, fordi vi netop er af en andet opfattelse af det, som nordmændene har gjort. Vi er af den opfattelse, at det ikke er gennem tvang, vi skal gøre de her ting. Det er gennem de frivillige løsninger, som bl.a. ligestillingsministeren har taget initiativ til.

Så noterer jeg mig i øvrigt også, at Dansk Industri har været ude at lave en undersøgelse her for ikke så længe siden, hvor man talte med mange af de kvinder, der faktisk sidder i deres medlemsorganisationers ledelser. Det svar, der kom tilbage, var, at det, man som kvinde i ledelse mere efterspørger, er en tro på det, altså en tro på, at man som kvinde faktisk godt kan, at man kan komme videre ad denne vej.

Så jeg tror faktisk, at det, vi skal kigge meget mere på, som også ordføreren er inde på, er hele kulturen og opfattelsen af, hvad kvinder egentlig kan. Det kan man jo bl.a. også gøre i uddannelsessystemet. Så jeg tror faktisk, at det mere er der, man skal sætte ind, end gennem tvangskvoteringer.

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det fru Julie Rademacher som ordfører.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Jeg vil starte med det, som vi var inde på før, nemlig om vi ikke skal starte med at konkludere,

at vi er fuldstændig enige i, at mænd og kvinder er lige kloge. I går diskuterede jeg det høje frafald blandt unge mænd i undervisningssystemet med undervisningsministeren, og at det i stigende grad er et problem, at de, der har karakterkoefficienter, der er høje nok til eksempelvis at komme ind på medicinstudiet, er kvinder. I dag skal vi diskutere den modsatte problemstilling, nemlig at vi har et problem med eller i hvert fald en udfordring i, at der ikke er nok kvinder i virksomhedsbestyrelserne.

Jeg mener ikke, at hverken mænd eller kvinder kvalificerer sig mest til det ene eller det andet. Vores udfordring med hensyn til ligestillingen i Danmark skyldes nogle helt grundlæggende strukturer i vores samfund. Vi er i Danmark rigtig gode på ligestillingsområdet, når vi sammenligner os med andre lande, og det kan vi mest af alt takke vores velfærdssamfund for, som frigiver ressourcer ved at gøre f.eks. børnepasning og ældrepleje til en del af det offentlige arbejdsmarked.

Der har ikke siden 1970'erne været hverken de store revolutioner, reformer eller forslag, som har sikret mænds og kvinders ligestilling. Det er derfor nu tid til handling, og derfor mener vi i Socialdemokraterne, at det nu er tid til, at vi i forhold til det forslag indfører nogle målsætninger – kald det kvoter, hvis I vil – om, at vi i de danske virksomheder indfører et minimum på 40 pct. kvinder i bestyrelserne. Det er på tide, at der bliver handlet. Det her med målsætninger er ellers en metode, som den her regering som nævnt før i mange andre sammenhænge ynder at benytte sig af.

Vi har set på de norske erfaringer og mener, at det vil være godt med nogle realistiske og klare målsætninger for repræsentationen af køn i virksomhedsbestyrelserne. Vi går ind for at indføre et minimumskrav om 30 pct. efter 2 år og 40 pct. efter 4 år, så det her bliver indført over en tidsperiode. Hvis der er virksomheder, som ikke er villige til at opfylde denne målsætning, må vi gå ind og diskutere, hvordan vi skal sanktionere mod dem. Jeg har nemlig hørt rigtig mange argumenter imod at indføre kvoter fra erhvervslederne, fordi de ikke mener, at kvinder inden for enkelte fagområder er dygtige nok. Men her er der altså tale om virksomhedsbestyrelserne og om den generelle ledelse.

Jeg mener, at kvinder i høj grad gennem hele uddannelsessystemet har bevist deres værd, og de får nogle rigtig gode job. Kvinderne er højtuddannede nok og kompetente nok. De har lige